
Bernat d'Aldana - Bernat Vilella d'Aldana

Autor:

Data de publicació: 26-12-2011

**Pienso torcer de la común carrera
que sigue el vulgo y caminar derecho
jornada de mi patria verdadera;**

**entrarme en el secreto de mi pecho
y platicar en él mi interior hombre,
dó va, dó está, si vive, o qué se ha hecho.**

**Y porque vano error más no me asombre,
en algún alto y solitario nido
pienso enterrar mi ser, mi vida y nombre**

**y, como si no hubiera acá nacido,
estarme allá, cual Eco, replicando
al dulce son de Dios, del alma oído.**

Bernat Vilella d'Aldana (?–1562) , líder mercenari català que va lluitar a Hongria de 1548 al 1552. La percepció de la seva personalitat i accions ha estat molt controvertida. Va ser capità i mestre de camp dels Terços, nascut a inicis del segle XVI de nissaga valenciana.[1][2] Va deixar com hereu al seu nebot[3] el cavaller valencià Francesc d'Aldana[4]

Biografia

No sabem res del cert sobre els seus orígens o la seva família; l'única petita pista sobre aquest tema és que en una carta, el rei Felip II el va anomenar una "noble scion d'ascendència distingida, aristòcrata de sang blava".

Les nostres primeres dades sobre la seva identitat van ser de 1539,i en la "guerra de religió" alemanya de 1546-1547 es va guanyar una reputació com un dels capitans dels mercenaris de l'emperador Carles V. A principis de 1548, l'emperador el va promoure a campmaster i li va encarregar dirigir el Regiment Napolità, que es va quedar sense conductor a causa de la mort d'Alonso Vives a Constantí, i després al recentment establert Regiment Espanyol de 1.200. L'agost de 1548, l'emperador Carles V va enviar Aldana al Regne d'Hongria per ajudar el seu germà, el rei Ferran I, al capdavant d'aquest exèrcit.

La selecció espanyola dirigida per Aldana va participar per primera vegada en el control dels lladres (com Matyas Basó)a les Terres Altes (1549), i l'any següent va ajudar a construir el castell de Szolnok. Entre 1550 i 1551, els espanyols van unir forces amb un petit equip turc en incursions a Transdanubia i al voltant d'Eger, després de la qual cosa van formar part de l'ocupació de Transsilvània i després en les guerres de castells al sud del país, el front de Transsilvània.

En el moment de les batalles a les Terres Altes i la construcció del castell de Szolnok, el superior del líder mercenari espanyol, Niklas Salm Jr. (en hongarès: Miklós Salm), breument després de la mort del comte (1550), va estar breument amb Erasmus Teuffel,i entre 1551 i 1552 el general Gianbattista Castaldo, que havia estat l'enemic personal d'Aldana des de la "guerra de religió" alemanya.

A la primera meitat de 1552, Aldana, que intentava escapar de castaldo, va assumir el lideratge de la defensa del castell de Lipa, que havia estat represaliat l'any anterior i va quedar molt malmès en el setge.

Aldana, un oficial d'artilleria molt respectat i amb reputació a les ruïnes de la ciutat, no va ser convidat a organitzar i dirigir la defensa. En aquest moment, el seu equip original espanyol havia perdut una fracció del seu pes, i amb els soldats alemanys i hongaresos no havia trobat el so abans. Després de Timisoara el 1552. A la notícia de la nit del 27 de juliol de 2014, els mercenaris alemanys, que prèviament havien amenaçat de marxar, havien marxat, i Aldana també havia deixat Lippa amb els seus homes restants, en circumstàncies que encara no estan clares. Després d'això, la guàrdia de Csanád, Nagylak, Maduixa, Falcó immediatament, lugos i karánsebes, després d'una breu espera, també va renunciar a la força que se li va encomanar. Com a resultat, el capatàs meridional dels MuresMente i Transsilvània va entrar en possessió del soldà pràcticament sense un cop d'espasa.

Encoratjament del comte Castaldo, la cort finalment va demandar Aldana per la rendició de Lippa, un mes després de sortir del castell.

Bernardo Villela de Aldana va ser finalment condemnat per la junta reial pel delictes de jura i infidelitat, i el 15 de desembre de 1554 va ser condemnat pel delictes d'infidelitat. El 16 de juny de 2006 va ser sentenciat a pèrdua de cap i bestiar. En interès d'Aldana, custodiat al castell de Trenchen, el seu germà Juan Villela d'Aldana va seguir en totes les pedres, i com a resultat dels seus esforços, el rei Felip II d'Espanya, la princesa Maria i el duc d'Alba van parlar en defensa del mestre de camp. El rei Ferran, tot i que es va negar a anul·lar la sentència, finalment va alliberar el presoner després de tres anys i mig de captiveri a principis de 1556.

La confiança de Carles V en Aldana no es va veure afectada pel que havia passat a Hongria, i aviat va ser nomenat cap de l'Artilleria Imperial al Piemont i la Llombardia. Aldana es va casar a Nàpols, i aviat va anar al mar amb el seu equip per unir-se a l'equip combinat espanyol, italià i napolità del rei Felip per lluitar contra la Juba africana. Després de la captura d'aquesta ciutat, quan l'armada cristiana es va enfrontar a la flota del sultà, el capità d'artilleria Bernardo Villela de Aldana va ser capturat pels turcs i va morir poc després en una galera enemiga.

Encara es pot veure l'avaluació objectiva de les activitats de Bernardo de Aldana a Hongria, més conegut com el "Nagykampó", pels hongaresos del seu temps, amb el nom espanyol del seu rang, el terme "maestre de campo". Els contemporanis hongaresos i, al seu pas, els estudiants d'història hongaresos són generalment extremadament esbiaixats contra ell, i la rendició de Lippa sovint el converteix en un covard, tot i que ha demostrat moltes vegades abans i després que no li faltava coratge personal. No obstant això, fins i tot els seus oponents més ferotges reconeixen que va ser un dels soldats més distingits del seu temps en termes de la seva disposició militar.

Bibliografia

Campanya de Bernardo de Aldana a Hongria [1548-1552], (pròleg i notes escrites per Ferenc Szakály, traduït per László Scholz), 1986, Budapest, Editorial Europa (Bibliotheca Historica), ISBN 963-07-4072-9